„Sub umbra unui stejar nu poate crește decât iarbă.”

- C-tin Brâncuși

NAȚIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Serie Nouă
Anul X
Numărul 551

12 - 18 ianuarie 2022

Informație, opinie și atitudine publicistică

Aveți grijă de țară! Măcar de clipa ei de acum…

Cezar Adonis Mihalache

Dar voi când vă mai faceți treaba?… Voi, cei din serviciile secrete, că de la politicieni și guvernanți nu mai am de multă vreme vreo așteptare… Nici măcar de la ăia, acoperiții/descoperiții de (pe) la voi, ‘geaba infiltrați pe colo și colo, că nimic nu au urnit, nimic nu au reușit a pune la adăpost în trei

decenii de vandalizare, jaf, furt și sărăcire a țării… Nu că aș avea prea mari așteptări (și) de la voi… Dar măcar o sprânceană să fi ținut ridicată… Basca un ochi de veghe înainte de a fi fost jefuită țara… Or, măcar acum… Măcar acum ieșiți în față… Dar nu pentru rapoarte cu „brașoave” la întâiul neîntâi al țării… Nu pentru decorații, grade, pensionări anticipate și „speciale”… Ieșiți să dovediți că puteți apăra țara. Destul ați lăsat-o în inerția sorții… Destul ați lăsat-o să o ducă valurile vremurilor și conjuncturilor politice pe unde, nici măcar unde s-o fi nimerit, ci exact acolo unde aveau nevoie detractorii și corbii ce au tot smuls hălci din ea…

Am văzut cum ați stat precum sfincșii, dar unii știrbi în demnitate și onoare, asistând din inutilele voastre turnuri la decimarea resurselor noastre. La prăduirea țării și punerea la pământ a tot ceea ce nu a putut fi luat și dus departe de noi… Căci nici furtul în sine nu a contat pentru voi… Nici măcar decimarea…

Acum văd că nici de prezent nu vă pasă… Nu vă deranjează „somnul” nici industria… Dar chiar așa? De ce mai țineți compartimentele „de sector” deschise?… Trageți oblonul și sigilați definitiv bibliorafturile pe numele combinatelor, fabricilor, magistralelor, resurselor, platformelor… Că doar strâng praful pe ele… Sau măcar puneți-le cap la cap și editați, așa cum ați avut cândva curajul, o „carte albă”, istoriografică, dar de data asta a nesecurității naționale… A felului în care nu v-ați făcut datoria… O scrieți și o secretizați, pentru liniștea politică și guvernamentală, pe câte zeci de decenii vreți voi… Dar aveți grijă să o editați cât să puneți câte un „hrisov” al neputinței voastre lângă fiecare ruină pe care ați lăsat-o în urmă… Pentru că, da, voi ați lăsat ruinele în urmă, nu politicienii, nu guvernanții, ci, voi, aceia care nu ați protejat această țară…

Și măcar acum, în ceasurile de mult trecute de orele 12.00, gândiți-vă la ceva… La grija țării în minutul imediat… Pentru că ați lăsat a intra în țară migranți cu factor de risc pentru noi… Și nici nu au venit ei singuri aici!… Nu au fost nevoiți să se ascundă prin vagoane ori camioane, să treacă ilegal frontierele țării… Chiar voi i-ați adus! Voi, cu mâna voastră, ați semnat pentru ei, și nu ne interesează că, la o adică, mortul va răspunde, ci faptul că ne-ați pus pe toți în pericol…

Afganul radical de la Timișoara s-a dat el de gol… Voi l-ați adus, v-ați angajat că o să-i verificați pe toți beneficiarii ospitalității noastre, dar nu ați făcut-o. Nici înainte de a-l „extrage” de acolo, nici în centrul de azilanți. Nu v-a păsat. Și doar faptul că acesta singur s-a „defectat”, prin încercarea de a-i radicaliza pe ceilalți din centru, a dus probabil la evitarea unei tragedii.

Da, acum vă spălați pe mâini și spuneți că, din moment ce nu a corespuns profilului colaboratorului afgan care merita să fie salvat din infernul de la Kabul, îl expulzații. Dar vedeți să nu o dați în altceva mai grav. Căci, dacă nu-l duceți înapoi de unde l-ați luat, și îl trimiteți în altă țară europeană (dar care va accepta?!), suspinând că vă e milă de el să nu îi riscați viața (dar de ale noastre, pe care le-ați riscat aducându-l aici, și cine știe câți or mai fi, nu vă pasă?!), să nu cădeți pe panta acuzației de export de terorism. Exact eticheta care ne-ar mai lipsi…

Treziți-vă dară, măcar voi, ultimii veghetori de prin servicii! Aveți curajul de a spune public tot ceea ce trebuia spus, și poate ați spus-o, dar cuiva nu i-a păsat… Păstrați-vă decența, secretele, mândria și chiar orgoliile, dar aveți grijă și de țară! Măcar de clipa ei de acum…

Cu bâta în baltă…

Gheorghe Pipera

Macron a dat-o rău de tot cu bâta în baltă și face știri furioase peste tot în Europa și în lume. Sub impactul mâniei stârnite de afirmația oribilă la adresa persoanelor ne-vakseenate (eh bien, là, les non-vaccinés, j’ai très envie de les emmerder!), lumea a omis o declarație mult mai gravă a lui Macron, reprodusă totuși de ziarul Liberație: „Un irresponsable n’est plus un citoyen”. Un iresponsabil nu mai este un cetățean?! Consecințe „logice”: dacă nu mai este un cetățean, „iresponsabilul” nu mai are drepturi și libertăți; dacă nu mai este cetățean, un „iresponsabil” nu mai poate avea familie, proprietate, asigurare de sănătate sau de pensie; dacă nu mai este cetățean, „iresponsabilul” nu mai votează; dacă nu mai este cetățean și nu mai are niciunul dintre drepturile și atributele de mai sus, „iresponsabilul” nu mai este om ci… sub-om.

Vă sună un clopoțel? Cam unde ați mai auzit, în istorie, aceste gen de iterații și denumiri? Cam cum se vor identifica acești non-cetățeni? Cu stele curcubeu pe piept?

Cam cine credeți că sunt „iresponsabilii”? Evident, cei vizați de Micron sunt cei care refuză, ai dracu’ medievali, să se supună unui minunat experiment medical la scară planetară și unui super viol sanitar. Dar nu sunt iresponsabili și politicienii, birocrații și tehnocrații care acum sunt la modă, dar la anul vor fi țapii ispășitori ai revenirii la normalitate? Nu sunt iresponsabili fuhrerii corporatiști care, pentru profit și înavuțire și amortalitate personală, au distrus resursele Terrei și filonul moral al condiției umane, orientând homo sapiens către extincție? Nu sunt iresponsabili hedoniștii care, de plictiseală, investesc miliarde pentru a cumpăra „real estate” în metavers, se aruncă în gol cu bungee jumping sau își bagă pe nas/în venă droguri recreaționale?

Dincolo de cele de mai sus, cu mult mai multă acuitate se pune problema dacă nu cumva „teoreticienii conspirației” au avut și de data aceasta. Mai precis, acei teoreticieni care au dezvăluit conspirația.

În sistemul ratingului chinezesc de cetățean, cine este responsabil are drepturi, cine este iresponsabil, nu are. Este o legumă care poluează societatea. Este un exclus social. Cum se pierd punctele de rating, pe panta fatală care duce un chinez la pierzanie? Cu lucruri simple, care nu par deloc ofensive (cu excepția cumulului progresiv) – ai scuipat pe jos, două puncte, ai înjurat pe stadion, cinci puncte, ai înjurat un mare om de afaceri sau un politician, 10 puncte, ai ratat scadența facturii la utilități, 25 de puncte, ai omis să achiți rata la credit, 50 de puncte, ai omis să îl înțepi regulamentar pe copil, înainte de a-l da la școala „bună”, 100 de puncte, ai omis să îți dai în gât la securitate prietenul sau partenerul cu care ai fost la schi în străinătate, 150 de puncte, ai dat impresia că gândești de rău partidul comunist, 200 de puncte. La 500 de puncte ești out.

Pe Macron l-a luat gura pe dinainte și a grăit ceea ce gândesc toți acești nemernici conspiraționiști – progresiști, conform dictonului Build Back Better: ceea ce construiesc ei acum este o societate a „responsabililor”, a supușilor. O societate a totalitarismului cu zâmbetul pe buze, ca la chinezi. Eficientă, aseptică, „sigură”. O societate în care drepturile și libertățile individuale nu contează. O societate în care condiția de om le este concesionată cu pipeta supușilor, iar nesupușilor, „iresponsabililor”, le este totalmente refuzată.

Certificatul sanitar digital, le pass sanitaire à la française, este despre acest tip de control, iar nu despre sănătate. Cine a crezut altceva este un grand naif.

P.S.: Precizez că, în Franța, persoanele care au fost vakseenate cu două doze, dar refuză doza a treia sau încă nu s-au înțepat cu această doză a treia au statutul personal identic cu persoanele ne-vakseenate deloc… Cei care se vor fi injectat cu doza a treia vor fi „liberi” doar trei luni, până când va fi devenit „necesară” doza a patra. Poate vă convingeți acum, dragi concetățeni supuși și … responsabili, că pass sanitaire – QR code nu este deloc o măsură de politică sanitară și de prevenție a molimei, ci un instrument totalitar de control al populației.

Noi suntem vinovații!

Dumitru Iliescu

Noi, toți cei care am domnit în ultimii 30 de ani, suntem principalii vinovați de dezastrul abătut asupra României! Suntem vinovați de distrugerea economiei naționale, de falimentarea industriei, agriculturii, cercetării, învățământului, sănătății, securității naționale, culturii, sportului, a tuturor domeniilor vieții sociale.

Nu aduc aceste acuzații pentru a câștiga simpatia voastră și chiar dacă o câștig, la ce îmi folosește, nu doresc nici să candidez și nici să acced în funcții publice, ci o fac pentru că această este realitatea, o fac cu convingerea că doar așa ne putem spăla cât de cât conștiință pentru răul pe care l-am făcut cetățenilor acestei țări!

Poate vă puneți întrebarea de ce mă fac și eu vinovat? Este adevărat, nu am condus guverne, nici nu am făcut parte din ele, n-am condus parlamente și nu am fost niciodată membru al lor, am fost șeful unei structuri cu atribuții în domeniul siguranței naționale, într-o zonă relativ restrânsă a tablei de șah imense pe care o reprezintă aceasta.

Sunt vinovat pentru lipsă mea de înțelegere și de orientare în acea perioadă, pentru faptul că m-am transformat într-un susținător fervent al intrării României în UE și în NATO, pentru că nu mi-am folosit puterea de influența personală pe care am avut-o în raport cu factorii de decizie politică și administrativă, că nu am făcut demersurile necesare pentru a stopa acest proces, atunci când mi-am dat seamă că este păgubos pentru țara noastră, pentru poporul român. Am considerat că este deja tardiv, că, oricât de mult aș încerca, n-am să reușesc să-l opresc, creând din aceste argumente scuză în spatele căreia m-am așezat și am stat comod.

Când mi-am dat seamă de dimensiunea găunoasă a accederii în structurile euroatlantice? Atunci când am văzut că partenerii noștri din UE și NATO au transformat-o într-un TROC, adică, mai pe înțelesul tuturor: „VOI ne dați nouă TOTUL, iar NOI, în schimb, nu va dăm NIMIC”. Și așa au și făcut! Ne-au luat totul, iar ce nu le-a trebuit, ne-au obligat să distrugem, ca să nu le facă concurență.

Ne-au luat fabricile, uzinele, băncile, terenurile cele mai productive, pădurile, aurul și multe altele mai prețioase ca el, gazele naturale, energia electrică, apele, oxigenul, hotelurile, stațiunile turistice, tradițiile și le-au adus pe ale lor, ne-au luat produsele naturale și de calitate și ne-au trimis rebuturile pe care nu le consumă, fiind periculoase pentru sănătate.

Ne-au dat în schimb doar promisiuni: că ne vor sprijini să ajungem la nivelul lor, că vom beneficia de ajutor în situații de criză, că ne vor apăra de agresiunea agenților economici puternici din afară UE, că Uniunea și unitatea care o caracterizează vor fi folositoare tuturor. Și v-ați convins cât de folositoare au fost și sunt.

Sub stindardul acestei unități au intrat cu bocancii în viață noastră, ne-au tâlhărit de toate bunurile de preț pe care le-am avut, ne-au organizat viață așa cum au vrut, ne-au arestat, ne-au defăimat, ne-au umilit, ne-au știrbit demnitatea și, nu în ultimul rând, ne-au pus să intrăm în conflict cu parteneri cu care aveam relații bune pe toate palierele. Doar asta am primit în urmă trocului cu ei. Vă rog să-mi spuneți doar o singură acțiune semnificativă desfășurată de către cei de la Bruxelles în folosul României. Nu o să găsiți vreuna. Dar o să găsiți destule desfășurate în detrimentul nostru.

Spuneți-mi ce beneficii ne-a adus intrarea în NATO. Unii utopici o să spună că umbrela de securitate, iar eu o să-i întreb care umbrelă, și, că să se convingă, le recomand să lectureze ce afirmă cei mai valoroși strategi americani și anume că trebuie să ne apărăm singuri, că țara lor nu va riscă un conflict militar cu Rusia, pentru noi. Atunci de ce am permis să transformăm colosul de la Răsărit într-un adversar militar? Relațiile cu NATO și cu SUA au fost doar păguboase pentru noi.

Le-am dat tot ce au dorit, la prețuri de nimic, militarii noștri s-au jertfit pentru ei în teatrele de operații militare din zonele în care au creat conflicte, le-am cumpărat cu multe miliarde de dolari tehnica și armamentul învechite, le-am cedat din teritoriul nostru și din suveranitate, și ce am primit în schimb? NIMIC, nici cel puțin ridicarea vizelor.

Am obținut totuși ceva, ostilitatea Rusiei, transformarea României în țintă nucleară pentru că am permis trupelor americane să fie dislocate în apropierea granițelor rusești, că am permis să se instaleze scutul antirachetă de la Deveselu. De ce oare Ungaria și Cehia nu au fost de acord? Pentru că cei care i-au condus și îi conduc pun înainte de toate interesele naționale, interesele poporului lor.

Probabil că vă întrebați de ce vin acum cu aceste acuzații? Am să vă răspund cu toată sinceritatea. Acum s-a produs picătură care a umplut paharul. Când am văzut cum se zbat singure, cu dezastrul abătut asupra lor, țari cu o poziție mult mai puternică în structurile euroatlantice, în speță Italia și Spania, iar strigătul lor disperat după ajutor i-a lăsat pe cei de la Bruxelles indiferenți, ba, mai mult, UE a anunțat că aloca Franței și Germaniei câte 300 de miliarde de Euro, iar Italiei și Spaniei, nimic. Cum suntem parteneri egali, când ei primesc sute de miliarde de euro, iar noi doar firimituri. Ne-au dat un miliard, dar nici pe asta întreg și cu condiții.

Ce este mai grav, însă, este faptul că au început să decidă în locul nostru! Vă întrebați de ce nu avem paturi suficiente în spitale pentru cei bolnavi? Ce au făcut toate guvernele care s-au succedat la cârma țării până acum în această direcție? Oricum nu le-a interesat, dar și dacă vroiau să facă ceva nu aveau voie. Ne-a interzis UE să mai construim spitale de stat. Da, au dat o Directiva prin care ne-au interzis, așa cum au făcut-o și în alte multe domenii, așa cum ne-au plafonat producția la multe bunuri, inclusiv a celor de consum. Ne-au osândit la moarte, ne-au interzis dreptul de a beneficia de tratamentul medical cuvenit, tratament care pe mulți dintre cei care s-au prăpădit, i-ar fi salvat.

Și atunci, îmi pun fireasca întrebare: mai este bine să rămânem în aceste structura sau nu?

Îi lăsăm în continuare să ne prăduiască și să ne umilească sau le spunem să plece acasă. Vreți să îi purtăm în continuare pe umerii noștri, să le înghițim toate jignirile pe care ni le aduc sau le spunem să-și ia cu ei și impertinentul de ambasador, Excelentă-Sa Prostan Zuckerman? Va las pe voi să analizați și să decideți, indiferent de ceea ce am scris eu. Ceea ce gândesc și simt eu este mai puțin important. Important este ceea ce gândiți și simțiți voi!!!

Dumnezeu să ne ferească de prieteni și parteneri, că de dușmani ne apărăm singuri!.

Lupta pentru supravieţuire în România covidată

Ion Măldărescu

Cândva, prin anii ’80, România deţinea o armă catalogată zeflemisitor pe atunci ca „armă de distrugere în masă”, denumită ironic „termoficare”. Pe atunci nimeni nu auzise de madam Clotilde și musiu „Plicușor”, dezastrele de astăzi ale Capitalei. Pe vremea aceea, oamenii se „antrenau” cum puteau pentru a deveni mai rezistenţi fizic; circula chiar o poezioară din care-mi mai amintesc doar atât: „În casă-i frig, afară-i frig / Îţi mulţumesc Partid iubit că mai călit!”. Acum, cu atâtea partide, omul s-ar pierde în labirintul otrepelor.

Ştiam prea bine că românii sunt extrem de inventivi, fapt dovedit de nenumărate ori, însă cine şiar fi închipuit că pot fi şi aşa de „subtili”? Ignorând interdicţia de proliferare a armelor de distrugere în masă, „iubiţii noştri conducători” au reuşit să activeze o alternativă modernă a acestor calamităţi, numele de cod al noii „invenţii” fiind reforma sistemului de sănătate şi perpetuarea „stărilor de de urgență” și prelungirea la nesfârșit a ”stărilor alertă” declarate – după cum susțin instanțele judecătorești – ilegal. Asemenea şoselelor naţionale, sistemele medico-sanitar şi cel al protecţiei sociale din România abundă în gropi de tot felul, cu precădere cele abisal-iohannist-rafilo-arafatiste…

Neţinând cont de coloratura politică a guvernelor postdecembriste, toate, fără nici o excepţie, au deteriorat încet, dar extrem de sigur şi mai ales vizibil, organizarea vechii reţele de sănătate „ceauşiste”, cu neajunsurile ei, însă mai „umane” decât cele existente, covidate după criteriile O.M.S.-iste ale „Marii Resetări”. Reforma sistemului se impunea sine die; era imperios necesară adaptarea la noile condiţii, la noile cerinţe ale criteriului roman al decimării, dar altfel. Din păcate, fiecare nou ministru al (ne)Sănătății cetățenilor României de după declanșarea „Operației Covid-19” s-a remarcat printr-o contribuţie concretă la deteriorarea până la distrugere a actului social şi medical, prin diletantism distructiv şi crearea concomitentă a unei veritabile concurenţe în scopul punerii în practică a ambiţiilor personale. Demersurile, departe de a fi benefice pentru populaţie, nu au putut fi înscrise nici măcar în interesul „faldurilor drapelului” roşu, portocaliu, albastru sau galben (pictat, după caz, cu doi-trei trandafiri, chei, săgeţi sau 12 stele), sub oblăduirea cărora şi-au exercitat prerogativele cei vizaţi.

Fără urmărirea – în mod real – a vindecării unui sistem bolnav, mult trâmbiţatele „România normală” sau „România educată” a Gauleterului-robot au creat o panică generalizată în rândul populaţiei, devenită neputicioasă în faţa administraţiilor criminale obediente ale Bruxelles-ului și Washingtonului. Uite-aşa s-a ajuns la colaps, uite-aşa a început exterminarea – inițial lentă și „discretă” a cetăţenilor României -, iar de doi ani încoace, una „la vedere”, fie prin arderea de vii a pacienților cu mânile și picioarele legate, din spitalele-abatoare în flăcări, fie prin efectul armei biologice de distrugere în masă propovăduită și susținută material de alde Bill Gates, Fauci, Ursula, și guvernele statale anti-ațională marionetă. Interesul profesional al slujitorilor de bună credință ai lui Hipocrate, siliţi să găsească noi forme de supravieţuire, a scăzut semnificativ în favoarea celui economic-personal al sposorizaților „Pfizer”. Rând pe rând, la conducerea ministerului de resort, s-au perindat tot felul de neaveniţi slugi obediente ale conglomeratului nociv – Noua Uniune Sovietică cu 12 stele -, care nu aveau legătură cu ceea ce înseamnă economia naţională, siguranţa socială, medicina şi sistemul sanitar, sanitar auxiliar şi nu în ultimul rând, contribuabilul român se zbat, luptă pentru supraviețuire, în condiţiile junglei politice nesăţioase de putere şi de profit ale Noii Ordini Mondiale. Sunt unul din… nu mai ştiu câte milioane de români or mai fi… coloratura politică a celor de la putere mă interesează prea puţin sau aproape deloc, opţiunea mea în această privinţă exprimându-mi-o la vremea potrivită, în faţa urnei de vot. Ceea ce mă interesează însă, în mod direct, este respectarea condiţiei umane sau, afișând o sintagmă „demodată”, respectarea „drepturilor omului” călcate în picioare de „democrația” tiranică a U.E.

În România anului 2022, printre drepturile recomandate cetăţenilor „de rând”… pot fi citate, cu litere mari:

– dreptul de a asculta inepţiile cățărații în fotolii cu putere de decizie (pe care nimeni nu-i întreabă de „sănătate”);
– dreptul de a fi şomer (cu sau fără acte);
– dreptul de a se arunca de la balconul Parlamentului Românie;
– dreptul de a arăta „Nazi Pass” la intrarea în instituții publice sau la aeroport;
– dreptul de a pleca la ceruri (cu sau fără „Nazi Pass”) în saci negrii din plastic, sătul până peste poate de viața în Noua Uniune Sovietică;
– dreptul de a nu mai avea niciun drept !

Cineva, „persoană importantă, o babă, nu spui cine…” afirma că sunt prea mulţi oameni în vârstă în viață și că trebuie făcut ceva!”… și iată, „se face ceva!”

Actul medico-social, şi aşa destul de precar, a devenit o formalitate, iar medicul, umilit, se va deprofesionaliza, se va metamorfoza într-un banal hârţogar, „scriitor” de reţete sau în orice altceva, numai slujitor al lui Asclepios, nu. Va fi doar jandarm printre pacieţii exasperaţi sau va dezerta.

Încă de pe vremea Băsescului a fost creată o reţea statală bine organizată care se ocupă de aruncarea peste graniţă a medicilor descurajaţi de salariile de mizerie pe care le oferă statul român sau, după caz, de „sponsorizarea” celor fără de „neam și țară”, fără reținere la tropăirea cu bocancii peste jurământul lui Hipocrate. Rezidu-ul excremential mengelian (posibil reptilian extraterestru trimis să practice Holocaustul Neamul Românesc ?) supra-auto-numit „Der Kommandant der Aktion” a anunțat că nevaccinații vor acoperi cheltuielile de spitalizare din banii proprii.

Întreb: ce rezolvă actul pervers anunțat oficial ? După zeci de ani de cotizare la sistemul de „asigurări de sănătate”, pensionarilor li se reţin din pensiile şi aşa „ajustate”, procente pentru „asigurarea de sănătate”. Nici şeful statului român, nici alţii ca el, cu miliarde de euro puşi la păstrare în bănci din afara ţării nu sunt supuşi noilor rigori ale legii. În concluzie, tot cel de la talpa ţării trebuie să plătească jaful de peste trei decenii al României, ajunsă astăzi în pragul falimentului.

Nedumerit, din nou întreb: de asta era nevoie? Qui prodest? Nu am cunoştinţe economice de specialitate, dar ştiu că utilizarea unor fonduri destinate unui scop declarat într-o direcţie diferită se numeşte delapidare. Pe dumneavoastră, domnilor guvernanţi capete ne-luminate, doamnelor și domilor membri ai Parlamentului României, vă întreb: cum se numeşte utilizarea fondurilor reţinute fiecărui contribuabil, fiecărui salariat şi pensionar, pentru „sănătate” (CAS) în alte domenii decât cel prevăzut de lege, nu tot delapidare? Diferenţa este una singură: celei comise individual i se spune delapidare, nu întyotdeauna fiind pedepsită pe măsura faptei, iar cea comisă sub adăpostul dumneavoastră poartă numele de Hotărâre de Guvern, sau Ordonanţă de … „urgenţă” (?) şi este menită să distrugă ceea ce a mai rămas din amărâta asta de ţară, din populaţia ei, desconsiderată premeditat şi supusă exterminării de către călăii criminali ai Noii Ordini Mondiale. Se pare că mai important decât orice este faptul că românul trebuie să aibă cât mai multe preocupări – dintre care teama indusă nu lipsește – pentru a nu mai avea vreme să gândească. Nimic nu-i nou sub soare!

Vrând, nevrând, gândul mă poartă la din nou interzisul „Luceafăr al poeziei româneşti”, obligându-mă să-i dau, încă odată dreptate, pentru înţelepciunea sa: „Unde eşti tu, Ţepeş Doamne, ca punând mâna pe ei / Să-i împarţi în două cete: în smintiţi şi în mişei / Şi în două taberi large cu de-a sila să-i aduni / Să dai foc la puşcărie şi la casa de nebuni?…” – Cotroceni, Victoria, Palatul Parlamentului (ordinea contează mai puțin) așa cum au procedat recent aborigenii cu fosta clădire a Parlamentului din capitala australiană Canberra.

Prea haotic, prea umilitor, prea doar pe limba unor cozi de topor…

Cezar Adonis Mihalache

Haotic pentru noi, căci ei știu bine ce săvârșesc acolo… Umilitor tot doar pentru noi… Doar limba le aparține… Acolo nu-i întrece nimeni… Căci o furie servilă îi mână să-i atace pe toți aceia care mai cutează a pune întrebări… Și nu știu cozile de topor prea multe, adesea nu știu mai nimic, dar buchisesc de pe îndrumare decizii de analfabeți funcționali în numele acelora ce stau în umbră… Personaje ce nu se implică, nu se afișează, doar dictează prin lichelele, ipochimenii și detractorii ce le stau la dispoziție. Și parcă mult prea repede s-a tocmit dosarul de la parchet pentru cei de la AUR, nu?!

Pare că nici n-au apucat cuvintele să se deșire pe de-a întregul dintr-un comunicat oarecum anost, că au și fost lansate acuzațiile. Și chemările la explicații. Cercetări „in rem” și convocări nominale în fața „reprezentanților” acelora ce au pus toată tărășenia la cale. Și nu am văzut nici măcar o improvizată notă de fundamentare vizând semnificația atât de gravă a termenilor folosiți de cei de la AUR. Nici o descriere juridică a presupusului grotesc pe care l-ar fi creat aceștia. Doar un contur de vinovăție și verdicte, nici măcar o predică de exemplificare,

doar repere de sancționare chiar înainte de formularea scriptic legală a unor acuzații oficiale și, mai ales, constituționale.

E drept, acum s-a lăsat un soi de „liniște” peste toată agitația peiorativă… Și pare că nici o mustrare nu va mai goni nehămesită spre cei de la AUR. Nu acum, și nu pe tema pe care au lansat-o ei. Dar e o liniște, nu aparentă, că de așa ceva nu vom avea niciodată parte, ci o „batistă pe țambal” precum o kippă deznodată din colțurile ei șase… Să nu-i trezească pe prea mulți a se întreba… Pentru că întrebările venite dinspre sine, și nu rostogolite pe post de aserțiuni permise, acele „adevăruri”, fie ele și fățiș neadevărate, dar strict autorizate de unii, vor fi însoțite suis-generis și de actul gândirii… Și al sensului existenței noastre aici, măcar în raport cu valorile și reperele ce ne sunt puse sub semnul întrebării. Nu complet retezate, nu definitiv interzise, nu pe veci extirpate din mentalul colectiv, ci doar suficient de scobite prin manuale și cărți pentru ca sămânța să existe pe mai departe. Căci, fără acele semințe și fără brazdele de pe care să-și culeagă ei „recoltele”, învinovățirile ar fi sordide în cel mai important aspect: justificarea continuității compensațiilor materiale…

Dar întrebările noastre trebuie să continue neostenit… Pentru că, fără a defini exact ce înseamnă „a minimaliza holocaustul”, fără a clarifica acele limite în care vorbim doar despre păreri, opinii (fie ele „răutăcisme” și ironii, fie expresia unui infantilism, mai ales la nivel de grafitti, „de cartier”), și de unde începe, de fapt, sfera, nu atât penală, cât mai ales cea a atingerii memoriei și sensibilităților, nu putem fi acuzați și condamnați doar după subiectivisme transformate în izvoare de (pseudo)drept. Și trebuie să știm și unde sunt aceia care se pot plânge pe bună dreptate că le-au fost atinse sensibilitățile? Mai există ei? Pentru că au trecut totuși șapte decenii… Și doar nu o să se vâre cu legitimitatea victimizării și recunoașterii unor sensibilități acolo unde acestea nu au cum să mai existe, nu?! Pentru că în lumea celor drepți, și cei ce se cred acum judecători atotștiutori pot intra doar într-un singur fel: ca noi toți ceilalți…

Trebuie să avem un reper despre ceea ce înseamnă linia minimă a vinovăției de a le minimaliza lor „sensibilitățile”… Altminteri, ne vom trezi chemați în instanțe că neam scris vinovăția fără vină cu litere mici… Ori că nu am pus majusculă holocaustului… Sau că orice derivat din aceasta va fi parte a unei familii de cuvinte considerate a priori peiorative, jignitoare… Ba, de vom ajunge prin somnul rațiunii noastre să avem și o materie de studiu în școli, mai grav, chiar în locul Istoriei noastre, să nu ne mirăm când vor veni copiii de la școală, nu cu note mici la „materia” holocaustului, ci de-a dreptul cu decizii punitive pentru minimalizarea voită a holocaustului, dovedită, nu-i așa?!, prin chiulul de la ore, netocirea și neînsușirea „materiei…

Am ajuns într-un punct în care întrebările devin esențiale pentru felul în care vom mai putea privi în urmă… Iar dacă nu facem acum pasul, întrebările vor deveni aserțiuni fundamentale în dicționarele-parazit ale vremurilor ce urmează…

Cum să distrugi o lume…

Cristian Ardeleanu

Toți marii duhovnici și învățați pe care Bunul Dumnezeu i-a dat neamului nostru românesc, ne-au avertizat că lumea merge de ceva vreme pe drumul pierzaniei și al distrugerii. Până mai ieri, calea cea mai des utilizată de mai marii planetei în distrugerea țărilor și a popoarelor erau războaiele sau conflictele militare. Dar, odată cu anul de grație 2019, se întră într-o nouă era, și anume a războaielor biologice și bacteriologice, ca metodă de distrugere și supunere a tuturor țărilor și guvernelor, dar, mai ales, de sclavizare a tuturor popoarelor de pe glob. Iar pentru această adevărată capodoperă diavolească și-au dat mâna și concursul mai toate guvernele, șefi de state și guverne, bănci și multicorporatii, mass-media aservită și controlată de factorii de putere globalisti neomarxiști, servicii secrete și, din păcate, unii înalți prelați. S-au înrolat toți precum la o comandă și au declanșat ofensiva de distrugere a lumii, pe care ei o numesc, pompos, „nouă resetare” sau „nouă ordine mondială”. De fapt, o mare minciună și manipulare, un fals ordinar prin care ne sunt nouă distruse și anulate drepturile și libertățile, ne este pur și simplu desființată credința în Dumnezeu, ne sunt distruse viețile și viitorul copiilor noștri.

Odată cu prăbușirea blocului comunist, și sfârșitul așa zisului război rece, cei care ne-au vârât azi pe gât mizeria asta cu virusul și pandemia, au trecut la pregătirea ultimei etape din planul ce prevede distrugerea lumii vechi și înlocuirea acesteia cu noua orânduire bazată pe progres, modernism, globalism, umanism… etc și controlul total al noii societăți. Azi, dușmanul lor de moarte este suveranitatea națională, naționalismul luminat și credința creștină. Omul modern de azi nu mai este în viziunea lor decât un simplu „QR”, un sclav modern bun de muncă și consum, supus total autorităților și controlului. Majoritatea sunt efectiv spălați pe creier, ascultă și execută într-o tâmpenie totală toate regulile pe care le impun autoritățile. Acești imbecili moderni ai zilelor noastre nu mai au nevoie de creier pentru a gândi, a analiza sau a discerne, ei au nevoie și se conduc doar după regului. Ceea ce spun și decretează guvernele și autoritățile sunt, pentru bieții idioți, literă de lege… Este un adevărat spirit și coportament de turmă. Inteligența lor (dacă au avut-o vreodată) este complet atrofiată. Este inteligența care a suferit imunizarea de turmă! Am avut și eu ocazia să văd astfel de specimene în acțiune. Este ceva grotesc aidoma lumii pe care vor să o creeze aceste bestii care azi se erijează în salvatorii și diriguitorii noștri.

Că să distrugi o lume, trebuie să distrugi în primul rând oamenii care o formează. Și, din păcate, în mare parte le-a reușit. Azi. noua lume este alcătuită din indivizi care doar populează această planetă și sunt conduși de frică, panică, isterie și nebunie colectivă. Le este frică și de umbra lor.

Ca să distrugi o lume ai nevoie de dezbinare, iar azi lumea este mai dezbinată că niciodată. Termeni ca unire sau unitate sunt efectiv șterși din vocabularul curent. Azi lumea este împărțită între cei buni, adică vaccinați, și dușmanii de clasa ai noii orânduiri, adică nevaccinatii. Deși se spune la propagandă că omul, ca entitate, ca individ, are opțiunea de a alege liber. Dar alegerea este dictată tot de autorități și guverne. Ei hotărăsc pentru tine în nouă lume liberă, ceea ce este bine și ceea ce nu este bine pentru tine, ceea ce ai voie să faci și ceea ce îți este interzis. Și, bineînțeles, spre binele tău și a aproapelui tău.

Ca să distrugi o lume ai nevoie de necredință. Azi, dacă ești creștin ești privit precum un mistic, un primitiv, un mediocru care nu înțelege progresul noii lumi. O lume care nu mai are nevoie de credință, de spiritualitate. Are nevoie doar de tehlologie, de progres și știință. Dar toate acestea fără Dumnezeu sunt egale cu zero! Un Dumnezeu care în nouă lume este doar tolerat, iar credința creștină este privită, așa, ca o poveste interesantă, un basm sau în cel mai fericit caz o istorie.

Că să distrugi o lume trebuie să distrugi preoprietatea privată. Este un deziderat la care s-a lucrat de secole și care acum se apropie de final. Oamenii în nouă lume trebuie să fie dependenți de un loc de muncă, de centrele comerciale de unde să își procure cele necesare vieții și traiului zilnic, să fie robii creditelor sociale și, mai ales, bancare, pe o perioada cât mai lungă de timp, să depindă de asigurări de viață și sănătate fără de care nu pot există.

Cam așa arată nouă lume la acest început de an nou. O imensă pușcărie globalistă, iar noi niște bieți deținuți, niște biete numere matricole însemnate într-un colț de uniformă în zeghe. Dar până și uniforma asta de deținut modern ne este prezentată că un costum de lux. Precum lumea în care trăim. O iluzie la ceea ce a fost până mai ieri.